

რედაქცია: სოლოლაკზე, სერ-გიევს ქუჩაზე, ივ. ამირაგოვის სახლში, № 8.

ქანთარა რედაქციის: სერ-გიევს ქუჩაზე, ივ. ამირაგოვის სახლში, № 8.

ხელის-მოწერა მიიღება ქანთარაში. ბარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ ТИП. ДРУК. ВЪ РЕДАКЦІЮ ГАЗ. «ДРОБНА».

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

სოციალური დემოკრატიის ჟურნალი

დროება

ცალკე ნომერი ღირს შაბათი

განცხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვა ენებზე. ფასი განცხადების: ენით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივი ციკლოთი—5 კაპ., პატარა—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს ვაას-წოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

სოციალური გაზეთი „დროება“

ხელის-მოწერა: მთელისში, რედაქციის კანთარაში (სერგიევს ქუჩაზე, ივ. ამირაგოვის სახლში, № 8).

ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის აღრესი. ВЪ ТИП. ДРУК. ВЪ РЕДАКЦІЮ ГАЗЕТЫ «ДРОБНА».

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., 1/2 წლის—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

რედაქციისაბან

თუმცა თითქმის მუდამ დღე არის ჩვენს გაზეთში გამოცხადებული, რომ ნახევარის წლის გაზეთის ფასი არის 4 მან. და ათი შაური, მაგრამ ზოგიერთი ხელის-მომწერლები მაინც კიდევ მარტო 4 მანეთს აგზავნიან.

ამის გამო საჭიროთ ვრაცხთ გამოცხადდეთ რომ იმ ხელის-მომწერლებს, რომელთაც ნახევარი წლის ფასად 4 მანეთი შემოუტანიათ, თუ დანარჩენ ათ შაურსაც არ შემოიტანენ, 1 იენისს მოესპობათ გაზეთის გზავნა.

ფელტონი

ბრძოლა სინი-ძირთან 18 იანვარს

(დასწრეს ნაამბობი)

პირველ დროუნიანში ვმსახურებდი, რომელიც ეხლა მეწინავედ ირიცხებოდა.

ჩვენი დროუნიანი ერია ყველა იმ შეტაკებაში, რომელიც კი ამ ომის დაწყებამდე ხდებოდა ბურის სამხედრო და განსაკუთრებით სინის-ძირთან.

18 იანვარს ღენ.-ღეიტ. პომაროვის ბრძანებით, მდ. პინტრიშის ვალში, პერიკესთან, ისეთი ბრძოლა გექონდა, რომლის მსგავსი მე არც ჩემ სიცოცხლეში მინახავს და არც ძველი კაცებისაგან გამოგონია.

პერიკე ვახლავს მაღალი მთა, რომლის წვერზედაც მტერს გაკეთებული აქვს სიმაგრეები და ბანაკი, ძრიელ მარჯვნივ; ბანაკი აქვთ მიწის და ხისაგან. ჩაჩუ-

ბრძოლა

ბრძოლის ველიდან

(მუციკალური)

22 იანვარს, დილით, სანამ დროებით მორიგების ამბავი მოუვიდოდათ, ღენ.-მაიორის პომაროვის ატრიადი მიადგა იერიშით მტრის პოზიციას ტოლგომთან და გაცხარებული ბრძოლის შემდეგ კარგა წინ წაიწია; მაგრამ ამ დროს ოსმალოებისაგან მოვიდა პარლამენტარი და მოიტანა ამბავი რუსეთსა და ოსმალეთს შუა დროებით შერიგებაზე; ჩვენი ჯარები შეჩერდნენ იმ პირობით კია, რომ ოსმალოებს დაეთმოთ თავის პოზიცია. საღამოს, როცა მისი იპვერატორებითი უშალღესობის ბრძანება მოვიდა, რომ დროებით შერიგება არის, ღენ. პომაროვის ატრიადი უკვე ტოლგომში იყო.

მრთი აფიცერი—პოდპორუჩიკი მასიკინი—მოგვიცდეს და 30 სალდათი; დაჭრილია: ერთი აფიცერი და 60 სალდათი ადრინდოპოლი, 27 იანვარს. 17 იან-

ვარს ჩვენმა ჯარებმა დაიჭირეს მკეჭუმი, რომელიც თითქმის სრულიად გადამწვარი იყო ოსმალოებისაგან. ღღეს მოვიდა აქ გრაფი იგნატიევი.

ლონდონი, 31 იანვარს. ინგლისსა არსენალებში და ნავსადგურებში დღე და ღამე გაუწყნარებელი მუშაობაა; ჩატამში მოვიდა მთავრობის ბრძანება, რომ მალე დაამზადონ ის სამხედრო ხომალდები, რომელსაც ახლა აკეთებენ იქ.

ვენა, 1 თებერვალს. ბრიტანიის ფლოტს ბრძანება მოუვიდა, რომ შიბრალტარში წავიდეს.

სტამბოლიდან იწერებიან, რომ რუსეთმა და ოსმალეთმა, შერიგებას გარდა, შემდეგშიც ერთად მოქმედების პირობა შეკრესო.

პორტსმუთი, (ინგლისის ნავსადგური) 30 იანვარს. ჩვეულებრივ მუშებს გარდა აქაურს არსენალში კიდევ 3,000 მუშა მუშაობს, სამხედრო ხომალდების გაკეთებას უჩქარიან; ბევრი ახალი მუშები დაიჭირეს კიდევ.

ტის“ და ჩვენ ტურა-მელას შემწვობით, შევიტყვეთ, რომ ერთომ მტერმა ჯარი სტამბოლს გაგზავნაო და აქ ცოტა-და დარჩენიაო.

მაგრამ მოგტყუვდით... შეუდექით აღმართს.. ისე დაუხლოვდით მტერის ბანაკს, რომ ეფიქრობდით გაიქცნენ. მაგრამ უეცრად სამი მხრიდან გაგვიჩინეს ცეცხლი, ტყვია ყოვლის მხრით სეტყვა-წვიმასავით სცივოდა... უანგარიშოთ იხოცებოდა ხალხი. ბევრმა კაი ბიჭმა დალია იქ სული, ბევრი მარჯვე მეომარი გამოეთხოვა აქ წუთი-სოფელს...

„შიში ვერ იხსნის სიკვდილსაო“, უთქვამს ჩვენ დიდებულს პოეტს რუსთაველს; მაგრამ, საუბედუროთ, ამ შემთხვევაში მე ისეთი მეომრებიც ვნახე, რომელნიც შიშისაგან ფერ-მისილი, თვალემა-აბეცებული, ხელ-ფეხ-აკანკალებული მიხროდნენ ბრძოლის ველიდან, მიხროდნენ და არ იცოდენ კი—სად და

ვისთან? ზოგი მომეტებულის შიშისა და მღელვარებისაგან ფოთოლსავით კანკალებდა, ბავშვსავით ბლაღდნენ: „მინ ხართ კაცი, ვის გინდათ ჯვარი, მისხენით, მისხენით, თუ ხართ ქრისტიანი! ბეიშველეთ, ქრისტიანო! მოგვაშორეთ ამ საშინელ ცეცხლსა და რაც გინდათ, წაიღეთ!“

წარმოიდგინეთ—რა ზედმოქმედება უნდა ჰქონოდა ჩვენზე, უბრალო მოქმედებზე, ამ დროს ამისთანა სურათის დანახვას და ამგვარის სიტყვების გაგონებას..

ჯერ ჩვენ შუა ბრძოლაშია არ ვიყავით. ჩვენი ჯარის კაცები თან-და-თან ხურდებოდნენ. რაც უფრო ხშირდებოდა ტყვია, ისე უფრო ალი ედებოდათ ამათ და უფროსები ვეღარ აჩერებდნენ: სულ წინ წაწევა მტერთან, პირ-და-პირ და ხელ-და-ხელ შეტაკება, ჩართული ბრძოლა ემუშრებოდათ.

ამ დროს დაგვიტრეს ჩვენი წინა კა-

ოქის აზრები

ოქისთვის მუადება

რუსულ გაზეთებში დაბეჭდილია შემდეგი დეპეშა 25 იანვარს პარიჟიდან მიღებული:

„პოლიტიკურ საქმეების მცოდნე პირები ამბობენ აქ, რომ, თუნდაც რომ სულთანმა მისცეს რუსეთის ჯარებს სტამბოლში შესვლის უფლება, ინგლისი მაინც ამის წინააღმდეგი იქნება და ყოველ ღონისძიებას იხმარს, რომ რუსები არ შევიდნენ სტამბოლში.“

ბელგიურს გაზეთს „Indépendance Belge“-ში იწერებიათ ინგლისიდან, რომ შუღლიდან დაღლილი ხომალდების ასაფეთქი ნაგები გაგზავნეს ამ დღეებში ხმელთა-შუა ზღვის ინგლისის ფლოტისთვისაო.

ამავე გაზეთში მოყვანილია 18 იანვარს სტამბოლიდან მიღებული შემდეგი დეპეშა:

„ბუშინ აქ შეიკრიბა სამხედრო რჩევა, რომელზედაც თვით ხონთქარი, ზობარტ-ფაშა და მუხთარ-ფაშა დაესწრნენ და რომელზედაც გადაწყვიტეს, ყოველი ღონისძიება იხმარონ, რომ რუსის ჯარები არ შემოუშვან სტამბოლში. მსმალეები, თუმცა ემდურებიან ინგლისს ამ გაჭირების დღეს მიტოვებისათვის, მაგრამ ჯერ კიდევ იმედი არ დაკარგვიან, რომ ინგლისი გამოიღებს ხელს, როცა რუსები სტამბოლში შესვლას მოითხოვენ; იმედი აქვთ, რომ ინგლისი ამის ნებას არ მისცემს რუსეთს.“

ლონის უფროსი დინერალი შელემეტივეი, რომელიც იქვე გათავდა. ლაგვიჭრეს აგრეთვე ჩვენი ორი სოტნის უფროსები: ბერიძე ფეხში მიძიმეთ და ჯაყელი გაკაწრეს მხარზედ, ასე რომ ჩვენ დავრჩით გაფანტული უმწყემსურ ცხვრებსავით. ეს ორი დაჭრილი კაცები წაქცეულნი იყვნენ, მაგრამ მაინც გვახსენებდნენ: —პრიკა, ბიჭებო, არ ჭამოთ სირცხვილი და სხვა!...

მერე რა მოხდა, აღარ ვიცი, რადგან მე მივეშველე დაჭრილებს. შევლაზედ უკანასკნელად მიმანდა თავი; მივარდი საჩქაროთ, მოვიდევით ერთი იმათგანი ზურგზედ, წავიყვანე იქ, საცა სხვები იყო დაჭრალი.

აქ მოვედი მე გონზედ. ლმერთო ჩემო, რა საშინელი, რა გულ-შემაზარებელი სროლა და ხმაურობაა! რა კომლი სდგას იმ ალაგას, საცა იბრძვიან! მინ იცის—რამდონს ბოლო ეღება ამ ქამად, რამდენი მარჯვე ბიჭი ეთხოვება ისე ამ სიცოცხლეს, რომ იმის გემებაც

ამბობენ, ვითომც აესტრიამ აცნობა ინგლისის მმართველობასაო, რომ ის მხოლოდ იმ შემთხვევაში იმოქმედებს ერთად ინგლისთან, თუ დარწმუნებული იქნება, რომ როცა ბრძოლაში მივასაქმე, ის მარტო, ერთად-ერთი არ დარჩება რუსეთისა და ბერმანიის წინააღმდეგ.

ზ.ზეთი „Daily Telegraph“ ამბობს ამის შესახებ, რომ ინგლისის მმართველობა გადაწყვეტილს პასუხს ამაზედ მხოლოდ შაშინ ეტყვის, როცა ლონდონის პარლამენტში ომიანობის მზადებისათვის ლაპარაკი იქნება და ამ პარლამენტის უმრავლესობა სამინისტროს მხარეს დაიჭერსო.

მოგვხსენებთ, რომ ინგლისის პარლამენტმა მოიწონა ლორდ ბიკონსტილის პოლიტიკა და მისცა სამინისტროს უფლება, რომ ომიანობის საჭიროებისათვის ხაზინიდან ფული დახარჯოს. მაშასადამე ინგლისსა და აესტრიას ამ ქამად ერთად მოქმედების პირობა შეკრული უნდა ჰქონდესო...

შერიგების თაობაზე

ზაზეთს „Times“-ში იწერებიათ იმ ნოტის თაობაზე, რომელიც აესტრიასა და ინგლისს გაუგზავნიან რუსეთისათვის მსმალეთთან შერიგების თაობაზედ:

„ინგლისმა და აესტრიამ ერთად და ერთნაირი ნოტა გაუგზავნეს რუსეთს იმ პირობა შერიგების პირობების-გამო, რომლითაც რუსეთს ჰსურს მსმალეთს შეეკრას. ამ ნოტაში მოყვანილია, რომ ხსენებულ შერიგების პირობებს, აესტრიისა და ინგლისის ჰაზრით, არავითარი ძალა და მნიშვნელობა არ ექნებაო, სანამ იმას მეროპის უმთავრესი სახელმწიფოები არ დაამტკიცებენო.“

ვერ მოუხერხებია!... რამდენი საქმრო, რამდენი ახალგაზდა და ცოლის ქმარი, რამდენი ცოლშვილის პატრონი გაემგზავრებიან ამ წუთას აქ, „საიღამაც აღარავინ ბრუნდება!“

ამ გვარ ფიქრებმა ელვასავით გამიარეს თავში, როცა გონზედ მოვედი. მაგრამ იმ წამსვე ვიგრძნე ნამდვილი სიმწუხარე და მდგომარეობა ამ დაჭრილებისა.

ღმერთმან უშველოს ჩვენი „წითელის ჯვარიანების“ უფროსს!“ ძარგი წყობლება ქონდათ: ევლზედ დაჭრილები იმ წამსვე წაიყვანეს, შეუკრეს და საშუალება მისცეს, ყოველი—ფერი, რაც საჭიროება მოითხოვდა. ამათ მოვლის წყალობით ბევრს სული გვიდგია.

ჩვენ უფროსს შევეხვეწე დაჭრილების შემწეობა და არ დატოვებთ ველზედ, მაგრამ ამან ზედაც არ შემოგვხდა... — ნეტაეი ჩემს თავს მოუარო, არა თუ დაჭრილებსაო? მითხრა.

დაჭრილები დადეს ტახტრეანებზე და

ვენის გაზეთს „Presse“-ში დაბეჭდილია შემდეგი ამბები:

„ბუშინ მოვიდა რუსეთისაგან აქ, ვენაში, პასუხიგრაფ ანდრასჩის ნოტაზედ. ეს პასუხი, როგორც ისმის, ყველაფერში დამაკმაყოფილებელი და დამამშვიდებელი არის აესტრიისა და ინგლისისათვის: თ. ზორჩაკოვი ამბობს ამ პასუხში, რომ რუსეთი მუდამ იმ ჰაზრისა იყო და ახლაც იმაზედა დგასო, რომ მეროპის უმთავრეს სახელმწიფოებმა უნდა გადახედონ და დაამტკიცონ ის პირობები შერიგებისა, რომელსაც რუსეთი და მსმალეთი შეკრავენ ერთმანეთშიო.“

ამ მხრით მაშ რუსეთსა და მსმალეთის მომხრე სახელმწიფოებს შუა, როგორც ეტყობა, არავითარი განხეთქილება არ ატყდება. მაგრამ განხეთქილებას მეორე საგნის თაობაზედ მოვლიან: სტამბოლის დაჭერის თაობაზე.

საქართველო

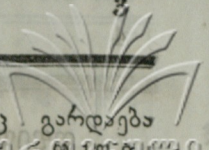
„დროების“ კორექსორდენცია

მსმალეთის სამხლკრიდამ, 24 იანვარს. მე ვახლავარ ერთი დარიბი გლეხი მცხოვრები სოფელს ძოთელს ახალქალაქის უზღისა. ჩვენს სოფელს ხშირათ გახლბებიან ხოლმე იასაულები და გვრეკენ ბეგარაზედ. მზიდათ ხმელ პურს, ესე იგი რუსები რომ უძახიან სუხარიო. აი, ბატონო, აღარც-კი მახსოვს რამთენი გზობა მიქნია ბეგარაზედა და ყველგან გამამივლია ვაი-ვაგლახი, რისთვის მპირდებიან ქირას მიიღებო, ამისათვის არ

წაიყვანეს დაჭრილების ბანაკში. ამისთანა საცოდავი და გულის შემავიწროებელი სანახაობა ჩემ დღეში არ მინახავს. საბრალოები, რამდენი ჰყრიან! ზოგს ხელი არა აქვს, ზოგს ფეხი, ზოგისათვის იმ ოხერ ტყვიას გვერდში გაუვლია და ცალი მხარი სულ აუგლეჯია, ზოგს მხარში აქვს დაკრული, ზოგს გულზე მიუდვია ხელი, ალბათ ტყვია აქვს მოხვედრილი; რამოდენიმე დაჭრილებთან მდინარე ქანტრიში დაიხრჩვენ, რადგან ყველანი ერთათ ვერ გავეტიეთ ხილზედ. ამათი მწუხარების სახის გამოხატვა, ამათი საშინელი, წარმოუდგენელი ოხერა და ღრილი ქეას ცრემლს აღწდა...

ძნელია ადამიანის მწუხარების ნახვა, მაგრამ, როცა შენ თვითონ ამ გვარივე ალი გეწევას, ერთი-ორად უფრო ცხოველად, უფრო კარგათ გრძნობ ხოლმე სხვის მწუხარებას და სატყვიარს...

სისია ლესელიაძე



გვარგამ იმედს, რომ ჩემი ცოდო ინდო-
მოს ვინმე და რაც მეკუთნის არ მამ-
ცენ.

ეს არაფერი არც არის ისე უსასწუხა-
რი, როგორც გზაში ჩილდრის სანჯაკ-
ში დღეს გვაყენებენ თათრები: ოც-და-
ორს ამ თვისას ამავე წელს ჩვენი სოფ-
ლელები და მე ვახლდით ხმელის პუ-
რით გამგზავრებული არტანისაკენ. ოც-
და-ორსვე იანვარს დაგვიღამდა და დე-
რჩით ოსმალის სოფელს ჩილდრის
სანჯაკში შემარბელას. აქა ვთხოვეთ
იუზბაშს ალაგი დადგომისა; იუზბაშმა
ალაგი მოგვცა ერთი დანგრეული სახლი,
სადაც ჩამოვხადეთ ბარგი და დავბინა-
ვდით. თუმცა სიცივემ კინალამ დაგვწყვი-
ტა, მაგრამ რას იქმოდ, რა მეტი ღო-
ნე იყო? მეორეს დღეს რომ დავაპირეთ
წასვლა, იუზბაში მოვიდა და თითო მა-
ნეთი წავგართვა ქირა სახლისა...

წამოვედით არტანისკენ და ვწყველი-
დით ჩვეს ბედს. შემარბელის მთას რომ
ამოველით და ზურზუნას გადვინდეთ,
უცებ დეგვეცნენ მცხოვრებლები სოფელ
შემარბელისა ოც-და-ათ კაცამდინ და
დაგვიშინეს მათრახები. მიზეზ მოგახსენ-
ებდნენ, მითომ ჩვენ იმათ ცხენი მოვ-
პარეთ. ჩვენ ვეფიცებოდით, მაგრამ ფი-
ციტ ვერა გავაწყეთრა. მამაკონდა მაშინ
წინაზა: მგელმა დაიჭირა ბატკანი და
უთხრა: იმიტომ გკამო, რომ შენ შარ-
შან წყალს მიმღვრედიო! ბატკანმა უთ-
ხრა: მე წრეწანდელი ბატკანი ვარო,
შარშან მე წყალს როგორ აგიმღვრე-
დიო?! მგელმა არ შეუწინა და ბატკანი
შეჭამა... ისე თათრებისაგან თავის დახს-
ნა არ შეიძლებოდა და მისთვის გაძლევ-
დით შევიდს თუმანს და რვა მანეთს, ამა-
ზედ მეტიც არ გექონდა. თათრებს არ
სჯეროდათ, გვეცმდნენ და ფულს გეთხო-
ვდნენ.

საშველათ ღმერთმა მოგვცა ერთი
ქართული. შორიდგანვე დაგვინახა და
ცხენი მიაჭენა ჩვენთან ექვსის ყაზახით,
გვეითხა: — ქართველებო, რა ამბავი გაქე-
თო? ჩვენ ბატარა გული მოგვეცა და
შევტირეთ ჩვენი თავზედ ვადასაყალი.
უცებ იძრო ხმალი და ყაზახებს უბძანა
შველა, თათრები ხმლის ყუთ დააბუჯა
და თითო მანეთი რომ გექონდა მიცე-
მული, ისიც ვამართვა და ჩვენ დაგვი-
ბრუნა.. თათრებს უბრძანა, კვლავ აღარ
გაბედოთო... ჩვენ მხიარულათ წავედით
და ელოცამდით ჩვენს დამხსნელს.

იქნება კიდევ მოგვიხდეს წასვლა და
ამისთანა დღეს ბევრს შევეყაროთ. მაგ-
რამ ამისთანა ჩვენი მშველელი ამგვარად
სად ამოჩნდება?

ჯავახელი ტიმოთე

წმირლი რედაქტორთან

უ. რედაქტორო! ხშირად თქვენი პატივ-
ცემული გაზეთის მოწყალებით აყალ-მა-
ყალი ხდება ამ ჩვენს ქალაქში. იფი-
ქრებს კაცი: ეხლა მშვიდობაა, დაწყნარ-
დითო; ამ დროს უეცრად შავარდენი-
ვით ჩამოგვიქროლებს გაზეთი და ერთს
აღიქმოს აგვიყენებს...

მართი შესანიშნავი აღიქმითი მოახ-
დინა ამას წინათ თქვენს გაზეთში დაბეჭ-
დილმა სტატიამ რომელიც იყო მიმარ-
თული აქაური სასულიერო სასწავლებ-
ლის წინააღმდეგ. მოვიდა გაზეთი და
წაიკითხეთ თუ არა, სასულიერო სასწავ-
ლებლის ზედამხედველი, მისი თანაშემწე
და ზოგი ერთი მასწავლებლები აენტინ
ცეცხლივით.

მეორე დღესვე მოახდინეს არა-ჩვეუ-
ლებრივი კრება; (არა-ჩვეულებრივი მის-
თვის, რომ ამ კრებას პედაგოგიური კრე-
ბა უწოდეს). კრებაზე ზედამხედველმა
გამოაცხადა, რომ ვიღაცა თავხედი ლან-
ძღავს მათ და საჭიროა უჩიელონ სასა-
ჯულოში ავტორს სტატიისას.

რადგან თითქმის ყველა მასწავლებ-
ლები არიან მომჩივრები მისთვის, ვეჭი-
ლობა ამ საქმეზე თითონ უფალმა ზე-
დამხედველმა მიიღო. დასვა მწერალი ვე-
ქილობის ქალაქის დასაწერად; ზედამ-
ხედველი ეუბნებოდა და მწერალი სწერ-
და. როცა ამ რიგად მწერალს დააწერი-
ნა ზედამხედველმა რამოდენიმე სტრიქო-
ნი, წარმოსდგა ერთი მასწავლებელთა-
განი და გამოაცხადა, რომ ვექილობის
ქალაქს ეგრე არ სწერნო. ზედამხე-
დველი გრძობდა ამ საქმეში გამოუცდე-
ლობას და დაუთმო მასწავლებელს. ამა-
ნაც სხვა რიგად სხვა ქალაქზედ და-
წერიდა მწერალს; მაგრამ ბოლოს ნა-
ზირატელი გამოესაჩილა, და სთქვა: მე
გუბერნიის სასამართლოში მიმსახურნია
და იქიდგან ვიცი, რომ ვექილობის ქა-
ლაქს 250 სტატია უნდაო; ეს სტატია
ამ ქალაქში არ არისო. დახიეს ისიც
და ბოლოს, ბევრი ჩიჩინის შემდეგ, რო-
გორც იყო, დაწერეს ვექილობა. მე ვი-
ცი, რომ ამ უკანასკნელ ვექილობასაც
არ დაუმტკიცებენ ზედამხედველს თავის
მასწავლებლები, მისთვის რომ მასწავლე-
ბლები ამბობენ: ამ ვექილობით შეუძ-
ლიან ზედამხედველს უჩივლოს ჩვენ მა-
გიერად იმ აღმამყოფებელი სტატიის
ავტორსო, და თითონ უჩივლებს თუ არა,
ეს არც საქმიდგან სჩანსო და არც ვი-
ცივით.

რასაც იზრუნ, თავიანთი ნებაა; მაგრამ
რაც ქალაქებს ამ საქმეზე აფუქებენ,
თუ სასწავლებლის სამმართველოსი არის
ზარალია სამღვდლოებისთვის.

ამას სხვა უბედურებაც გარდაება
დანიშნულ სტატიის დაწერის შემდეგ
მასწავლებელთაგანს უ. ც. — ლს. —
საც ბუზივით დაეხვიენენ ის პირნი, რომ-
მელნიც სტატიით არიან შეღანძლულნი.
ამას წინეთ ერთს პატიოსანს ოჯახში
სადილათ იყო მიპატივებული ორი მას-
წავლებელი. მათმა ამათგანმა უთხრა
უ. ც. — ლს.: „მე ვიცი, ის სტატია შენ
დასწერე.“ უ. ც. — ლს. — უთხრა: „აბა,
დამიმტკიცე, რომ მე დამეწეროსო.“ ამ
დროს მეორე მასწავლებელმა გაუშალა
და სდო ყურის ძირში, და თან დაატანა
„აი დასამტკიცებელი და ეხლა შენ დამიმ-
ტკიცე, რომ მე გაგარტყი“. მანაც მაგი-
ერი მიართვა და დაუმტკიცა! ზაიმართა
ჩხუბი, ცემა-ტყევა. მაყურებლები ამ-
ბობენ: „ცოდება არის, რომ ამისთანა მეო-
მრები იმალებოდენ ამ ომიანობის დრო-
სო; კარგათ უხდებოდათ ხელების ქნე-
ვაო!“

საქმე რით გათავდება, ჯერ არ ვიცივით.
ჯერ-ჯერობით ჩვენი მეომარები დაითხო-
ვეს სამსახურიდგან და საქმე სულში სწარ-
მოებს.

მებაღე.

ქუთაისი, 25 იანვარს

უცხო ქვეყნები

ოსმალეთი

მართს უცხო ქვეყნის გაზეთში იწერე-
ბოდნენ ამას წინათ, რომ მითხად-ფაშას
ხონთქარმა ნება მისცა სტამბოლში და-
ბრუნებისაო. მას შემდეგ ამ საგანზე არა-
ფერს იწერებოდნენ. მაგრამ ფრანკულუ-
ლი გაზეთი „Le Temps“ ამბობს ახლა
მითხად-ფაშაზე, რომ იმის ლონდონში
ყოფნას ამ ქამად ოსმალეთისათვის უფ-
რო მომეტებული მნიშვნელობა აქვს
და უფრო ბევრი სარგებლობის მოტა-
ნაც შეუძლიან, ვინემ სტამბოლშიო.
ამ გაზეთის ჰაზრით, ინგლისის ასე მხნე
და ოსმალეთის სასარგებლოდ მოქმედე-
ბა მითხად-ფაშას უნდა მიეწეროს.

—სტამბოლში, როგორც უცხო ქვე-
ყნის გაზეთები გვაცნობებენ, ხალხის
მღელვარება და გაჭირება თან-და-თან
ძლიერდება. სხვა-და-სხვა პარტიები გაჩ-
ნდნენო, რომელნიც ქვეყნის უბედურე-
ბას ერთმანეთს აბრალებენო. სხვათა
შორის აღრინდელი ხონთქარის აბდულ-
აზიზის შვილის — იუზუფ იზუზედინის პარ-
ტია იმედოვნებსო, რომ რუსების შემ-
წობით ამ ჩვენს კანდიდატს ავიყვანთ
ოსმალეთის ტახტზედაო.

თფილისის სამკურნალო

(4-ს აზრის სხსხვრად)

მრეწვის მადანზე, წინამძღვარების სხსხვრად... მინჯარი ავამყოფობისათვის, მამამშვი—თვალის ექიმი.

მ. რ. შ. ა. ბ. ა. თ. ს.; ექიმი მინჯერი—ხირურგიული ავამყოფობისათვის, ბარალევი და ლისიცივი—წინამძღვარებისათვის.

ს. ა. მ. შ. ა. ბ. ა. თ. ს.: მერმევი და მკაროვი—წინამძღვარებისათვის, მამამშვი—თვალის ექიმი.

მ. თ. შ. ა. ბ. ა. თ. ს.: ლისიცივი—წინამძღვარებისათვის, ძიუჩარიანცი—ვენერიული ავამყოფობისათვის.

ხ. ჯ. თ. შ. ა. ბ. ა. თ. ს.: მერმევი, წინამძღვარებისათვის.

პ. ა. რ. ა. ს. ე. ვ. ს.: ლისიცივი და ასატუროვი—წინამძღვარებისათვის და ხირურგიული სხსხვრად.

შ. ა. ბ. ა. თ. ს.: მერმევი და მკაროვი—წინამძღვარებისათვის, ძიუჩარიანცი—ყურის და ხირურგიული ავამყოფობისათვის და მამამშვი—თვალის ავამყოფობის.

კავკასიის საგამიო ინსტიტუტი

მშობიარე ქალები მიიღებენ ყოველთვის დღე და ღამე; ფასი დღეში 50 კაპ., ღარიბები უფასოთ მიიღებენ.

ცალკე ოთახების ქირა თვეში 30-50 მანეთად არის.

მიღება ავამყოფი ქალებისა და ყმა წვილების.

ქალის ავამყოფობისათვის: ჰოველ დღე, კვირას გარდა, 10 საათიდან 11-მდე—დოქტორი მ. ნ. ა. ნ. ვ. ი.

მ. თ. შ. ა. ბ. ა. თ. ს.: შაბათობით და შაბათობით 12 სათიდან 1-მდე—დოქტორი რეჩერტი.

სამშაბათობით და შაბათობით 11-დან 12-მდე—დოქტორი ალბანუხი.

საყმაწვილო ავამყოფობისათვის: ხუთშაბათობით 11 სათიდან 12-მდე და კვირადღით 10-დან 11-მდე—დოქტორი უ. შ. ა. ნ. ვ. ი.

შაბათობით 12 სათზე რჩება დოქტორების: მღერტის, ალბანუხის და მ. ნ. ა. ნ. ვ. ი.

ინსტიტუტთან ახლად გაიხსნა განყოფილება, რომელშიაც საქლებო ავამყოფობას აჩვენენ. ამ განყოფილების საზოგადო ოთახში ავამყოფობა უნდა აძლიონ დღეში—50 კაპ., ცალკე ოთახებში კი დღეში—1 მან.

ახალი ტახსა ბირჟის იზვოსჩიკებისა

ქალაქის რჩევამ მიიღო მხედველობაში ქერის და თივის სიძიერე და ამის გამო ამ ბირჯელ ქრისტეშობისთვის დანიშნა შემდეგი დროებითი ტაქსა: ფაქტონის დროქის

ქართი გზა... 40 კაპ. 25 კაპ. საათი... 80 " 55 " ქალაქიდან—ნავთლულს 80 " 50 " — მუშტაიდან— 60 " 45 "

— მუშტ. და უკან 1/2 საათი გაჩერება 1 მან. 20 " 90 " რკ. გზიდან ნავთ.—2 " — " 1 მან. 50 " — დამოქანად— 1 " 50 " 1 " — ქალაქ. ყველგან 1 " — " — 70 "

რკ. გზამდინ ქალაქ.— 80 " — 50 " — ნავთლულიდან 1 " 50 " 1 " — რკინის გზამდინ და უკან — — — 1 " 30 " — 90 " შენიშვნა. მ. რ. ფუთამდინ ბოგატისათვის იზვოსჩიკს არ შეუძლია, რომ რამე გამოართვას ვისმე.

განცხადებანი

სტუდენტს ჰსურს აძლიოს უროკები დაბალ კლასებში მოსამზადებლად. აღრვისის შეტყობა „დროების“ რედაქციაში შეიძლება. (5-3)

კავკასიის სამკურნალო საზოგად.

დოქტორი ისყიდება ქრისტეშობის თმსლი, ყვითელს, ქუარქარს, ტენიხსა; სულ გასასყიდლად არის 14 გირვანქა, და ისყიდება მისხალი ქმს ვაუზად გაგზავნით საილამაც კი მოითხოვენ კავკასიაში. ქრთს პირს 10—50 მისხალზე.

მისაც ამ აბრეშუმის თესლის შედენა მსურს, უნდა მიმართოს ხსენებულს საზოგადოებას მიმავალ მარტის ბირჯელ რიცხვამდინ, თან უნდა გამოგზავნოს ფული და თავის დაწერილებული აღრესი.

ქს თესლი მოტანლია მილანიდან 1876 წელს ფ. წეილლიცისაგან და 1877 წელს ჩონ. ბახისაგან გაზღილის ჭიხსა არის, რომელიც ჩინებულად მოშენდა თფილისის მახლობლად და ავამყოფი ჭიხები სრულიად არ ყოფილა. 15 მისხლის თესლიდან ჩონ. ბახმა გააქვთა სამი ფუთი და ნახევარი პარკები, რომლისგან გამოვიდა 15 გირვანქა თესლი.

ამ თესლის პარკები საზოგადოების მუხტუმში არის საქვეყნოდ გამოფენილი.

ჩაის მალაჩია

კ. ვ. პოპოვისა, რომელიც იმყოფებოდა ბალაქის პროსპექტზე, შიოცივის სახლებში, ამ ყვამად გადატანილია პრემის მამდანზე, ტარასატუროვის სახლამში. პატივი მაქვს ვაცნობო პატივემულ საზოგადოებას, რომ ვისაც კარგი, სუნხვანი ჩაი ნებავს, მომართოს პირ-და-პირ ჩემთან.

თფილისის მეორე გილდიის ვაჭარი რაქმან გალინიძე

ვისაც ჰსურს თავის რქიანი საძონელი და ღორები მარგამელი საკვებით ამოაჩინოს, შეუძლიან მიმართოს ბორჯომის არყის ზაველში.

Table with multiple columns: ტელეგრაფი, ბირჟა, მან. კაპ, გეზანდა, მან. კაპ. Rows include market data for Tbilisi and other locations.